AUGUSTINUS
Italien, Wende 11./12. Jh. Seite 170r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

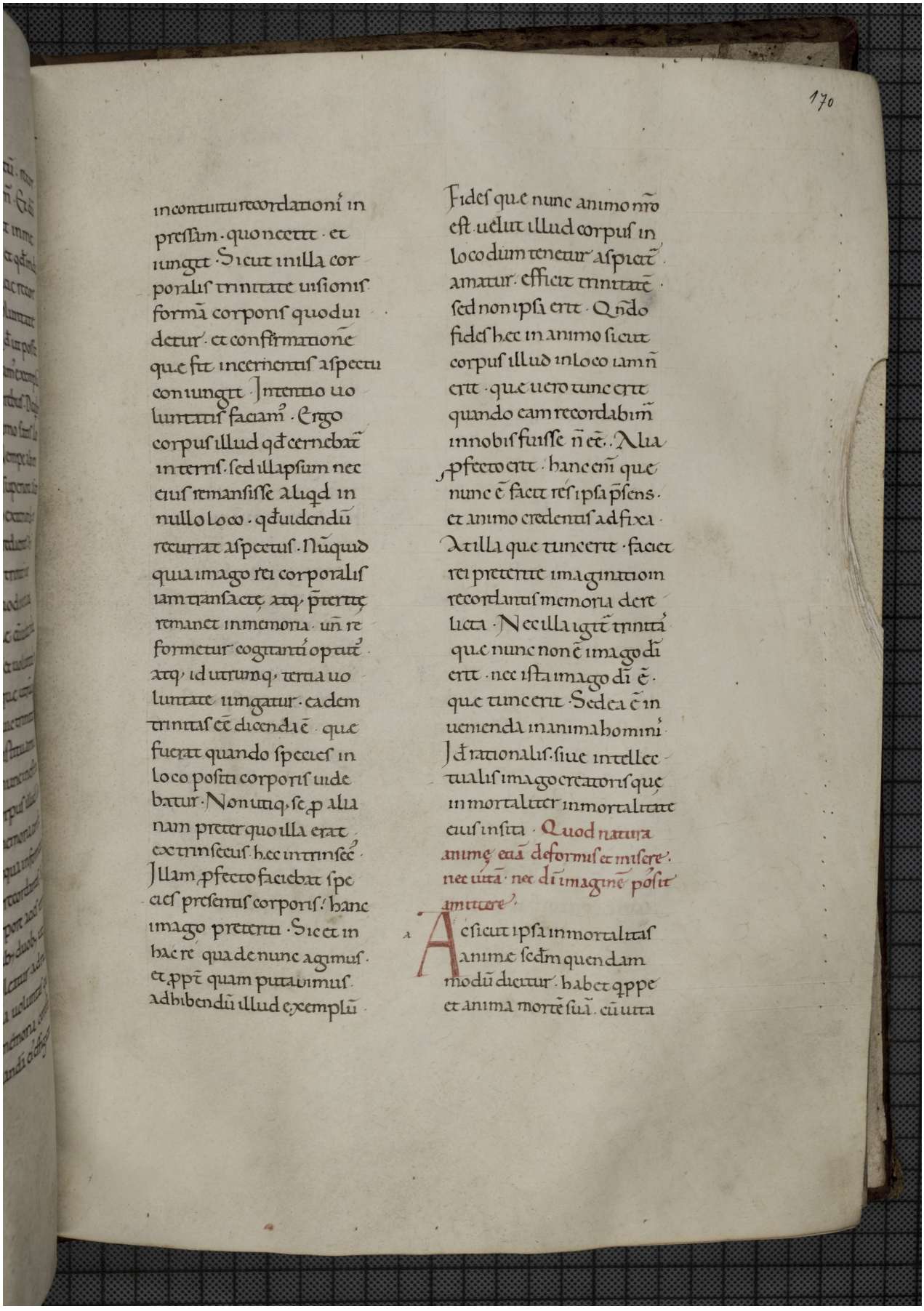

in contuitu recordationi in
pressam. quo necetit. et
iungit. Sicut in illa cor
poralis trinitate uisionis
formā corporis quod ui
detur. et confirmationē
que fit in cernentis aspectu
coniungit. Intentio uo
luntatis faciam. Ergo
corpus illud qđ cernebat
in terris. sed illa psum nec
eius remansisse aliqd in
nullo loco. qđ uidendū
recurrat aspectus. Nūquid
quia imago rei corporalis
iam transactę atq; p̄teritę
remanet in memoria. uñ re
formetur cogitanti optut.
atq; id utrumq; tertia uo
luntate iungatur. eadem
trinitas eē dicenda ē. que
fuerat quando species in
loco positi corporis uide
batur. Non utiq; se ꝑ alia
nam preter quo illa erat
extrinsecus. hec intrinsec.
Illam ꝓfecto faciebat spe
cies presentis corporis. hanc
imago preteriti. Sic et in
hac re qua de nunc agimus.
et ꝓpt̄ quam putauimus.
adhibendū illud exemplū.

Fides que nunc animo nr̄o
est. uelut illud corpus in
loco dum tenetur aspicit̄.
amatur. efficit trinitatē.
sed non ipsa erit. Qn̄do
fides hec in animo sicut
corpus illud in loco iam n̄
erit. que uero tunc erit
quando eam recordabim̄
in nobis fuisse n̄ eē. Alia
ꝓfecto erit. hanc enī que
nunc ē facit res ipsa p̄sens.
et animo credentis ad fixa.
At illa que tunc erit. faciet
rei preterite imaginatio in
recordantis memoria de re
licta. Nec illa igit̄ trinitā
que nunc non ē imago dī
erit. nec ista imago dī ē.
que tunc erit. Sed ea ē in
uenienda in anima homini.
Id rationalis. siue intellec
tualis imago creatoris que
in mortaliter in mortalitate
eius insita. Quod natura
animę etiā deformis et misere.
nec uitā. nec dī imaginē posit
amittere.

Ac sicut ipsa in mortalitas
animę sedm quendam
modū dicitur. habet qppe
et anima mortē suā. cū uita